

POLYHISTOR

TUDOMÁNY ÉS MŰVÉSZET

Gál Ferenc Főiskola, Pedagógiai Kar, Szarvas 2016./1.

KÖSZÖNTÖM AZ OLVASÓT!

Minden érték egy Kar számára, ami az ott folyó munkát reprezentálja, ami rólunk szól. Ezért fontos a Polyhistor kiadványunk újabb száma, mert újfent hírt adhatunk hallgatóink tudományos szárnypróbálgatásairól, kreativitásukról, innovációjukról. A Tudományos Diákköri Konferencia országos döntője igaz csak jövő tavasszal kerül megrendezésre, de a szabályok szerint kizárólag azok pályázhatnak, akik részt vettek a Kar által szervezett háziversenyen. Ezért tartottuk meg a tanév végéhez közeledve a végzősök számára a helyi seregszemlét. A rezüméből felvillan a hallgatói kutatások sokszínűsége, a módszertani repertoár változatossága. Az előző számokhoz hasonlóan most is találkozhatunk más jellegű hallgatói munkákkal is. A számítógép segítségével meséket, képregényeket illusztráltak, ami más megközelítésbe hozza a régi mesék és a digitális világ kapcsolatát. Szerencsére az új iránti fogékonyság, az alkotó fantázia több hallgatónkra jellemző, melyet a Polyhistor kiadványunknak ez az újabb száma is pregnánsan demonstrál. Kíváncsi vagyok, hogy olvassák érdeklődéssel az ötödik számot is, nyerjenek betekintést a Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Kar munkájába.

*Dr. Lipcsei Imre
dékán*

TDK KONFERENCIA

A Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Karán 2016. április 18-án került megrendezésre a 2014/2015-ös tanév Tudományos Diákköri konferenciája. A rendezvényen 10 dolgozattal, 10 hallgató vett részt.

Eredmények:

Az I. szekcióban a szakmai zsűri tagjai Szakács Mihályné dr. ny. főiskolai tanár, Dr. Katona Krisztina tanszékvezető főiskolai tanár és Dr. Oltenau Florea tanszékvezető főiskolai docens voltak.

Az óvodapedagógia tagozat eredményei:

1. helyezett: Kis Katalin III. éves óvodapedagógus hallgató: Bibliai élménypedagógia óvodások számára
2. helyezett: Balázs Kármén III. éves óvodapedagógus hallgató: Televízió - Mese - Könyv
3. helyezett: Gyekiczki Emese III. éves óvodapedagógus hallgató: Bábjáték, bábkészítés az óvodában
3. helyezett: Pásztor Éva III. éves óvodapedagógus hallgató: Az óvodáskorú gyerekek, valamint az értelmileg akadályozott gyerekek játéka

A kommunikáció-pedagógia tagozat eredményei:

1. helyezett: Ökrös Ildikó II. éves szakirányú szakvizsgás hallgató: A disputa hatása egy grafológus szemével

A II. második szekcióban a szakmai zsűri feladatait Virágné dr. Horváth Erzsébet ny. főiskolai tanár, Dr. Fest Sarolta dékánhelyettes, tanszékvezető főiskolai tanár, Bartáné dr. Góhér Edit főiskolai docens látták el.

A pedagógia és módszertan tagozat eredményei:

1. helyezett: Kiss Erika III. éves óvodapedagógus hallgató: Tömegkommunikáció hatása a gyermek fejlődésére
2. helyezett: Kásler Tina Tímea III. éves óvodapedagógus hallgató: Óvodáskorú gyermekek médiafogyasztása
3. helyezett: Balogh Erika III. éves csecsemő és kisgyermeknevelő szakos hallgató: A gyermek nyelvi fejlődésének alakulása bölcsődés korban
3. helyezett: Végvári-Köves Melinda III. éves óvodapedagógus hallgató: Hangszertanítás a zenei fejlődésben

Projektpedagógia tagozat eredményei:

A szakmai zsűri tagjai voltak: Dr. Lipcsei Imre dékán, főiskolai tanár, Dr. Fest Sarolta dékánhelyettes, tanszékvezető főiskolai tanár, Dr. Katona Krisztina tanszékvezető főiskolai tanár

2. helyezett: Böszörményi Lotti: Projektpedagógia és néphagyomány

A hallgatók tudományos diákköri munkájára való felkészülését segítette, a Kar által megrendezett továbbképzés. Ennek keretében megismerkedtek a TDK feladataival, a felépítésével, a rendszerével, az értékelési módjaival. A képzés „tananyagai” között megjelentek a statisztikai alapok, az előadás tartásának módszere, a TDK dolgozat nyelvi és formai sajátosságai is. Emellett, a hallgatóknak lehetőségük volt kutatási példákon keresztül (hagyományok, egészségnevelés stb.) az elmélet mellett gyakorlati ismeretek elsajátítására.

A konferencia megrendezését és a továbbképzés megtartását a Nemzeti Tehetség Program Hazai Tudományos Diákköri műhelyek támogatása NTP-HHTDK-15 pályázata segítette .

Szabóné Balog Ágota

TDK KONFERENCIA KÉPEI

TOVÁBBKÉPZÉS KÉPEI

**TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA
ELŐADÁSAINAK ÖSSZEFOGLALÓI**

KIS KATALIN

**Bibliai élménypedagógia
óvodáskorú gyermekek számára**

**Témavezetők: Dr. B. Kis Attila,
Dr. Bányai Sándor**

A szerző dolgozatában arra vállalkozik, hogy választ találjon egy hazánkban még kevésbé kutatott kérdésre: vajon alkalmas-e a bibliai élménypedagógia óvodáskorú gyermekek foglalkoztatására. Az élménypedagógia módszere egyre divatosabbá válik, ám speciális alkalmazásáról, a bibliai élménypedagógiáról még kevesen hallottak. Az ONAP nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a gyermekek ismeretszerzése élményekben gazdag környezetben és helyzetekben valósuljon meg, azonban a vizsgált módszer túlmutat ezen. Pályamunkája első felében a szerző alaposan körüljárja az élménypedagógia fogalmát és alapelveit. Bemutatja a foglalkozásvezetés gyakorlati szempontjait, és meghatározza azokat a kompetenciákat, amelyek az élménypedagógia elsődleges fejlesztési céljai. Az elméleti kutatások eredményeit az óvodáskorú gyermekek életkori sajátosságain keresztül is megvizsgálja. Ennek a pedagógiai megközelítésnek a bemutatása után rátér annak keresztyén szemléletű alkalmazására. Képet kaphatunk a bibliai élménypedagógiával harmonikus egy-egyben alkalmazható – hazánkban még alig ismert – Kettőmódszer alapelveiről és gyakorlatáról. A mű rávilágít arra, hogy a vizsgált módszerek hogyan kaphatnak helyet az óvodai nevelésben. A tanulmány második felében a szerző széleskörű kutatómunkájának eredményeit és tapasztalatait ismerhetjük meg. Az interjú módszerével olyan szakembereket szólít meg, akik rendszeresen foglalkoznak a vizsgált témával. Ezáltal összegyűjti azokat a gondolatokat és tapasztalatokat, amelyek a bibliai élménypedagógia meghatározásában, valamint annak gyakorlati alkalmazásában segíthetik a hitoktatókat, pedagógusokat, érdeklődőket. Az interjúkon túl megismerhetjük a kutató saját gyakorlati tapasztalatait, melyeket a bemutatott módszereknek a gyermekcsoportokban való alkalmazása révén szerzett. Ezekre reflektálva betekintést nyerhetünk konkrét foglalkozások eredményeibe.

KISS ERIKA

**Gyermek a televízió előtt
hátrányos és nem hátrányos
településen**

Témavezető: Kós Nóra

A szerző a dolgozatában azt kívánja bemutatni, hogy a televízió mennyire befolyásolja mindennapjainkat, különösképpen az óvodáskorú gyermekek min-

dennapjait. A részletes szakirodalmi áttekintés után kétféle vizsgálati módszert alkalmazva ad választ az általa megfogalmazott kérdésekre. Vizsgálatait hátrányos helyzetű, vagyis nehéz anyagi körülmények között élő családok, valamint roma családok, illetve nem hátrányos helyzetű családok körében végezte, kérdései elsősorban az ezekben a családokban élő gyermekek televízió nézéssel kapcsolatos szokásaira irányultak. A két eltérő szociokulturális háttérű csoport adatait párhuzamosan elemezve hasonlítja össze, s ez alapján állapítja meg a két csoport közötti hasonlóságokat, különbségeket. Az adatok elemzését követően a szerző arra a megállapításra jutott, hogy a hátrányos helyzetű szülők nem fordítanak kellő figyelmet arra, hogy gyermekeik milyen jellegű televízió műsorokat néznek. Továbbá bebizonyosodott számára az is, hogy a szülők nagy része nem figyel kellőképpen arra, hogy a gyermek a szabadidőt ne mértéktelenül töltse a televízió előtt. Egyéni kutatómunkája során a szerző alkalmazta még a gyermekrajzelemzés módszerét is, amit szintén hátrányos helyzetű, valamint nem hátrányos helyzetű gyermekek rajzait felhasználva készített el. A rajzok a gyermekek által legkedveltebb televízióban látott alakjukról készültek. A szerző vizsgálata során arra a kérdésre kereste a választ, hogy vajon a hátrányos helyzetű gyermekek rajzaiban sokkal inkább megjelennek-e a durva, erőszakos tartalmak, mert nem a számukra megfelelő műsorokat nézik, avagy ez nem igazolható. Vizsgálatából azt a következtetést vonta le, hogy egyáltalán nincs különbség a hátrányos helyzetű gyermekek, valamint a nem hátrányos helyzetű gyermekek rajzainak tartalma között.

SZABÓ-KOCSISNÉ ÖKRÖS ILDIKÓ

**A disputa módszer hatása
egy grafológus szemével**

Témavezető: Timárné Hunya Tünde

A mai magyar iskolarendszer aránytalanul sokat foglalkozik az értelmi intelligencia fejlesztésével – az érzelmi intelligencia rovására –, pedig a fiataloknak a felnőtt társadalomba történő sikeres adaptációjához elengedhetetlenül fontos mindkét terület egyidejű, hangsúlyos fejlesztése. Minél több módszer áll rendelkezésünkre a hatékony személyiségfejlesztéshez, annál jobban segíthetjük gyermekeink majdani sikeres boldogulását a felnőtt életük során. Szülőként, pedagógusként ez elsődleges feladatunknak tekintendő. A dolgozat grafológiai mérések segítségével arra keresi a választ, igazolható-e a disputa módszer személyiségfejlesztő hatása; eredményesen járul-e hozzá a fiatalok hatékony személyiség- és kompetenciafejlesztéséhez. A kutatás keresi azokat a kapcsolódási pontokat is, ahol az érzelmi intelligencia, a disputa és a grafológia „találkozik”. A megfogalmazott válaszokhoz húsz, 15-19 éves fiatal írásmintájának grafológiai szempontú vizsgálatán át vezetett az út. Tíz fiatal ismerte, alkalmazta a vita módszert, míg tíz fiatal nem ismerte a disputát. Írásvizsgá-

lati módszerekkel, valamint az eredmények kvantitatív és kvalitatív kiértékelésével megtalálta a szerző a pozitív válszokat. A vizsgálat kiindulópontként szolgálhatna minden általános és középiskolában Magyarországon. A külföldi tapasztalatok nyomán a módszert itthon is alkalmazhatná bármely szakos tanár kolléga az oktató, fejlesztő, tehetséggondozó munkában.

BALÁZS KÁRMÉN

Televízió— Mese—Könyv

**Témavezető:
Szabóné Balogh Ágota**

A szerző munkája során abból a két tényből kiindulva, hogy napjainkban az információstechnológia robbanásszerűen fejlődik, továbbá, hogy a televízió szerepe megnövekedett a családi életben, vizsgálja ezeknek a folyamatoknak az együtt élő generációkra gyakorolt hatását. A dolgozat elsőként képet ad a mai Y generációs szülők és gyermekeik közti kapcsolatáról, valamint a köztük lévő kötelék feltételezett gyengüléséről. A dolgozat ezt követően felhívja a figyelmet a modern világ „hírközlőjére”, azaz a televízióra, illetve ennek pozitív és negatív hatásaira. A dolgozat második része egyéni kutatómunkát ír le. A szerző az elméleti háttérben megfogalmazott gondolataira alapozva több módszert is alkalmaz a szülő és a gyermeke által együtt töltött idő szerepének bemutatására. Egyéni kutatómunkája során két forrásra támaszkodik: egyrészt gyermeki rajzokat vizsgál, elemez 25 gyermek munkáit felhasználva, másrészt pedig 50 fő Heves megyei óvodás gyermeket nevelő szülő körében végzett saját maga által összeállított kérdőíves felmérés eredményeit használja fel. Az eltérő módszerekkel végzett vizsgálatok eredményeit kiértékelve megállapítja, hogy a mai szülők nagy része még mindig szívesen részesíti előnybe az élőszóban történő mesélést szemben a televízió által közvetítettel, s megállapítást nyert az is, hogy éppen ezért a gyermekek képzeletük segítségével még inkább át tudják élni a mesei cselekményeket.

KÁSLER TINA TÍMEA

**Az óvodáskorú gyerekek
médiáfogyasztásának hatása
a fogyasztói magatartásukra**

Témavezető: Dr. Szilvássy Orsolya

A szerző kutatásában azt kívánta bemutatni, hogy a média mely módon képes befolyásolni a gyermekeket, milyen mértékben növeli márkaismeretüket, illetve fogyasztási igényüket. A témafeldolgozás során a szerző először azt a kérdést járja körbe, hogy miért szólítja meg a média egyre többször és egyre célzatosabban önálló fogyasztóként a gyermekeket. Ezt követően a túlzott médiáfogyasztás veszélyeit mutatja be. Nem hagyja azt sem

figyelmén kívül, hogy mely módon képesek a reklámok befolyásolni az óvodáskorú gyermekeket. A szerző az elmúlt évek médiáfogyasztásával kapcsolatos kutatásokra is kitér, amiket óvodáskorú gyermekek esetében végeztek. A dolgozat második részében a szerző egy primer kvalitatív kutatást végez. Összesen húsz, 4-6 év közötti óvodáskorú gyermek számol be általános médiáfogyasztási és vásárlási szokásairól. A beszélgetés során a gyermekeknek összesen tizenhárom különböző logót kell felismerniük. A beszélgetés végén pedig a gyermekek lerajzolják, mit látnak televíziózás közben. Ezzel párhuzamosan a gyermekek szülei is kitöltöttek egy rövid kérdőívet, mely szintén a gyermekek médiáfogyasztására fókuszált. A kutatás eredményei egyértelműen tükrözik, hogy a fokozott médiáfogyasztás erősen hat a gyermekek fogyasztói magatartására. A napi szinten televíziót néző gyermekek több márkás terméket igényeltek, illetve fokozottabb igényük volt a fogyasztásra, mint azoknak a gyermekeknek, akik ritkán vagy soha nem néztek televíziót. A fentiek ismeretében nagy kihívással kell szembenézni az óvodapedagógiának: a XXI. században a modern technológia, a kibernetika és a médiumok világa soha nem látott módon beavatkozik az egyén életébe. Az ideális az lenne, hogy ha a kicsik csak fokozatosan, főleg a felnőttek folyamatos jelenléte mellett ismerkednének meg a későbbiekben az életük elkerülhetetlenül fontos részévé váló médiával.

BÖSZÖRMÉNYI LOTTI

**Projektpedagógia
és néphagyomány**

Témavezető: Tamás Margit

A régi kultúrák közösségeinek mindennapjai, szokásai és ünnepei a természet ritmikus folyamataiból, változásaiból eredtek és azokkal együtt lüktetve határozták meg az emberi életet. Az idő előrehaladtával azonban az ember mindinkább elveszítette azt a forrást, ahonnan maga is ered, de lelke mélyén még vágyódik az ősi éltető erő tiszta forrására. A múltbéli ünnepek, szokások értékeinek átadása sok család és közösség esetében már csak intézményes nevelés keretei között valósul meg, melyek közül e területen az óvoda, illetve az óvodában folyó nevelés az egyik legaktívabb. A gyermekek számára itt adatik meg leginkább a lehetőség arra, hogy olyan, a természettel és önmagukkal harmóniában élő, a néphagyományok valódi értékeit megismerő, azt életük szerves részévé tevő emberekké váljanak, akik képesek a szokásokat, ünnepeket újjáteremteni. E cél elérése, illetve a cél eléréséhez vezető út azonban nem egyszerű, de nem is lehetetlen. A szerző dolgozatában a cél eléréséhez vezető lehetséges utak közül a projektpedagógiára helyezi a hangsúlyt. Munkájában a projektpedagógia lényegi elemeinek kiemelését követően azt mutatja be, hogy a projektpedagógiába hogy építhetők be és alkalmazhatóak a néphagyomány kincsei, ezen belül a népi mondókák, dalok, gyer-

mekjátékok, illetve, hogy mindez hogyan közvetíthető projektpedagógiába ágyazottan. Az elméleti háttér rendszerező áttekintésének végén a szerző megállapítja, hogy a néphagyomány értékeit a „rég” és az „új”, a néphagyomány-örzés és a projektpedagógia ötvözésével nagyszerűen lehet közvetíteni az óvodás korú gyermekeknek. Megállapításának alátámasztására a dolgozat mintegy gyakorlati részeként a szerző összeállított egy gyűjteményt „Aprónépi Kalendárium” címmel, amely az évkör eseményeit figyelembe véve a projektpedagógián alapuló néphagyományörzés kezdő lépéseit tartalmazza.

GYEKICZKI EMESE

**Bábkészítés óvodásoknak,
óvodásokkal**

Témavezetők: Baráth Nóra

A szerző munkájában a pedagógiai bábjáték aktuális helyzetéről képet nyújtva alapvető célként jelöli meg, hogy dolgozata révén segítséget nyújtson a bábjáték tárgyi feltételeinek biztosításához, továbbá, hogy ezáltal javítson a bábjáték óvodai nevelésben betöltött jelenlegi állapotán. Fontosnak tartja, hogy a bábokat, mint a tevékenység eszközeit a pedagógusnak tudatosan kell megválasztania, elkészítenie ahhoz, hogy céljainak leginkább megfelelő üzenetet tudjon biztosítani a gyerekeknek. Az aktuális helyzet felmérése érdekében a szerző kérdőív formában gyűjtött információkat tapasztalt és kezdő óvodapedagógusok köréből. A szerzett információk tükrében igyekezett előre lendíteni a bábkészítés szélesebb körű beépítését az óvoda mindennapjaiba. A már meglévő tapasztalataira, gyakorlatára alapozva olyan megoldásokat, tanácsokat szeretett volna adni, amelyek közelebb hozhatják a bábkészítést a pedagógusokhoz és a gyerekekhez egyaránt. Kitzűzött célja elsősorban nem az, hogy elméleti források feldolgozását adja, hanem hogy a különböző bábkészítési technikák bemutatásával kedvet ébreszsen a pedagógusokban azért, hogy képességeik és a rendelkezésükre álló anyagok felhasználásával kreatívan alkossanak egyénileg, és hogy közös bábkészítés során ugyanilyen kreativitásra ösztönözzék csoportjuk valamennyi tagját is. Választott meséjének karaktereit egyrészt egy hagyományos bábtípuson belül több technikával, másrészt egy általa kitalált technikával is elkészítette, hogy azokat bemutatva rávilágítson az egyes technikákon belüli végtelesen lehetőségekre. Ezek elkészítését részletes munkanaplókba foglalta, kiemelve a fontos részmozzanokat, technikai megoldásokat, esetleges hibafaktorokat. Emellett szükségét érezte annak, hogy az összes általa ismert technikát átlátható módon táblázatba rendezze, hogy azok a pedagógusok számára hasznos ötletek, megvalósítási módok forrásául szolgáljanak. Ezen felül kitér szinte minden olyan bábtechnikára, amelyek az óvodai nevelés folyamatában megjelenhet.

PÁSZTOR ÉVA

**Az óvodáskorú gyermekek,
valamint az értelmileg
akadályozott gyerekek játéka**

Témavezető: Lestyán Erzsébet

A szerző dolgozatában a játékról, a játék megjelenésének, felhasználásának lehetőségeiről szól eltérő értelmi képességekkel rendelkező gyermekek esetében. A játék mint az óvodáskorú gyermek fő tevékenységi formája a téma kifejtése során számos oldalról megközelítésre kerül. Így a szerző kitér a játék fogalmi meghatározásának kérdésére, arra, hogy az óvodában milyen játékfajták léteznek, hogy ezeket hogyan játsszák a gyerekek, egy-egy játékfajta mely életkorban jellemző a leginkább, de szól arról is, hogy az ép gyermekek játéka miben tér el a fogyatékos gyerekek játékától, valamint arról, hogy a különböző játékfajták milyen fázisbeli eltéréseket mutatnak a két gyerekcsoport tagjai esetén. A vizsgálat során a szerző feltételezte, hogy az értelmileg közép és súlyosan sérült fogyatékos gyerekek játéka eltér az ép gyerekek játékától; a különböző életkorra jellemző játékfajtákat a sérült gyerekek nem az adott életkorban, hanem lassabban érik el; a sérült gyermek fejlesztése a játékok által többnyire differenciáltan, egyénileg történik. A vizsgálatait, megfigyelés módszerével végezte a Homoki Intézet és Gyermekotthonban, valamint a Rákócziújfalui Mesevár Óvodában. A Homoki Intézetben 3 autista, (6-7 éves) középsúlyos fogyatékos kislányt figyelt meg. A Mesevár óvodában pedig, egy sajátos nevelési igényű kisfiút (4 éves), valamint, egy kis (3 éves), középső (4 éves) és nagycsoportos korú (6 éves) gyermeket. A megfigyelés szempontjai a következők voltak: 1. a gyermek mely játéktípust játssza; 2. társával vagy magányosan játszik; 3. az adott játéktéma meddig köti le a figyelmét, mennyire elmélyülten játszik. A szerző megfigyeléseiből az következtethető ki, hogy, az első két hipotézis igaznak bizonyult, az ép gyermekek a szakirodalmak által megfogalmazott leírások alapján játszottak. A kisgyermekek (3 éves) leginkább gyakorló játékkal, valamint magányosan, esetleg egy társal játszottak. Az egyik tevékenységéből néhány perc után következett a másik. A nagyobb gyermekek (5-6 éves) játéka fejlettebbnek bizonyult, képesek a szabályjátékok játszására, valamint a szabályok betartására. Társakkal együtt elmélyülten játszanak, az eszközökön meg tudnak egymás között osztozni. Az értelmében akadályozott gyermekek, játéka eltér az ép gyermekekétől. A megfigyelt gyermekek 6-7 évesek, többségük még gyakorló játék szinten, magányosan vagy felnőtt irányításával játszik. Játéktevékenységük rövid ideig tart. A harmadik hipotézis –, melyben a szerző feltételezte, hogy a sérült gyermek fejlesztése, a játékok által többnyire differenciáltan, egyénileg történik – bizonyítására a leírt megfigyelések nem voltak elegendőek, több megfigyelésre lett volna még szükség.

BALOGH ERIKA

**Bölcsődés korú gyermekek
nyelvi fejlődésének alakulása**

Témavezető: Dr. Katona Krisztina

A beszéd a nyelvi kommunikáció legáltalánosabb eszköze, a társadalom alapvető tartozéka, egész életünket végigkíséri, a szocializáció szempontjából rendkívül fontos szerepet tölt be, nemcsak része, hanem eszköze is. Fejlődése minden egészséges gyermeknél hasonlóan megy végbe, elsajátítását számos tényező befolyásolja. A kisgyermek a nyelv segítségével ismeri meg a világot, a körülötte lévő felnőtteket. A nyelv elsajátításában meghatározott szerepe van az utánzásnak is. A kisgyermek utánzással sajátítja el az anyanyelvére jellemző hangokat, szóképzési elemeket és a nyelvhasználat alapvető szabályaira is így tesz szert. E tényekből kiindulva a szerző dolgozatának elméleti részében kitér a nyelvelsajátítást befolyásoló tényezőkre, számba veszi a nyelvelsajátítás folyamatának főbb állomásait, valamint képet ad a bölcsődés korú gyermekek beszédképességének, beszédaktivitásának alakulásáról. Dolgozatának második részében bemutatja a bölcsődében zajló anyanyelvi nevelést, a fejlesztő tevékenységeket, illetve a gyermekek fejlettségi szintjét, egyéni fejlődési ütemüket. A beszédfejlődés vizsgálata során gyermekeket figyelt meg. Egy-egy gyermek kommunikációjára vonatkozóan jegyzőkönyvet készített, megfigyeléseit táblázatban is rögzítette. Megfigyeléseire, tapasztalataira alapozva egyéni fejlesztési terveket állított össze, amelyeket a gyakorlatban sikeresen meg is valósított. A fejlesztés részeként a különböző bölcsődei tevékenységek során kommunikációra ösztönözte a gyermekeket, és a változatos eszközhasználat révén beszédkedvüket felkeltette, fenntartotta. Megfigyelve, hogy a könyvekben szereplő színes képek és a különböző állatokat ábrázoló bábok hogyan keltik fel a gyermekek érdeklődését, mennyire bátran nyílnak meg, és miket beszélnek, mesélnek a képekről, milyen kérdéseket tesznek a képekhez kapcsolódóan, s mely állatokhoz tartozó mondókákat elevenítik fel, többször is élt ezeknek az eszközöknek, módszereknek a felhasználásával. A szerző azt tapasztalta, hogy az ismétlődő szituációk hatására több gyermek már egyedül, saját kezdeményezésre kezdett el dalokat, mondókákat énekelni. Szintén a tudatos fejlesztő tevékenységek hatására a gyermekek többször kezdték keresni társaik társaságát, a bábok segítségével könnyebben kezdeményeztek interakciót, és együtt játszottak el különböző történéseket, cselekvéseket, többek között az otthon megtörtént, hétköznapi eseményeket. A megfigyelésen alapuló, tudatos fejlesztésre épülő program megvalósítása alapján megállapítható, hogy az egész napi tevékenységet, az életkori sajátosságoknak megfelelő játékot átszövő kommunikáció által pozitív hatást tudunk gyakorolni a gyermek személyiségére, a kommunikáció különböző formáinak (ki)alakítására. Az elegendő idő és lehetőség biztosításával a nyelvtanilag

helyes és szép beszéd, a verbális és nonverbális kommunikáció könnyen fejleszthető.

VÉGVÁRI KÖVES MELINDA

**Hangszertanítás mint
a zenei fejlesztés eszköze**

Témavezető: Tamás Margit

A szerző témaválasztása az óvodai zenei nevelést célozza meg egy ritka oldalról, mégpedig a hangszeres zenei fejlesztés oldaláról. Az írás számba veszi a téma aktualitását, jelentőségét, szükségességét, bemutatva részletesebben az óvodai művészeti nevelés egyik aktuális alternatív programját, és felsorakoztatva a többi bevált, hatékony programot, módszert, amelyek minden pedagógusnak segítséget jelenthetnek munkájukban. Ezután a szerző részletezi az óvodai zenei nevelés egyéni (hangszeres) és csoportos lehetőségeit, valamint a tehetségigéreték gondozásának bemutatására is hangsúlyt fektet. A témafeldolgozás részeként az óvodáskorú gyermekek zenei nevelésére alapozva mutatja be az általános iskolás gyermekek, majd a gimnazista fiatalok zenei-művészeti nevelését, hangszertanulását, szopránfurulya, altfurulya és fagott hangszeren történő fejlesztését. A szerző – felvázolva az építő hatásokat kisgyermekkorától egészen a felnőttkorig – kitér a zenei pályára készülő fiatalok képzésére a középiskolán át az egyetemi képzésig, továbbá a tehetséggondozást, fejlesztést végző pedagógusok képzettségére, személyére, személyiségére is. Végül az óvodáskorban elkezdett zenei nevelésre alapozva mutatja be annak lehetséges transzfer- és pszichológiai hatásait, komplex személyiségfejlesztő szerepét, különös tekintettel a művészeti nevelés intellektuális, érzelmi, értelmi, szociálisan is fejlesztő funkciójára. E bemutatásának célja egyértelműen a hangszertanulás által történő művészeti nevelés, a módszeres, korán kezdett zenei fejlesztés fontosságának hangsúlyozása.

VERSENYEREDMÉNYEK

NÉPDALÉNEKLŐ VERSENY

Első ízben került megrendezésre a GFF Pedagógiai Karán a népdaléneklő verseny. Minden induló egy dalcsoporttal nevezett. A jelenlévőket és a zsűri tagjait Bartáné Góhér Edit tanárnő Kodály Zoltán szavaival köszöntötte. Az induló versenyzőket négy tagú zsűri – Privler Mária nyugalmazott főiskolai adjunktus, Katona Krisztina tanszékvezető főiskolai tanár, Boczonádi Zsuzsanna, Gedó Gabriella pontozta,

értékelte. A köszöntést követően Gedó Gabriella harmadéves tanító szakos hallgató népdalcsoportot adott elő.

Eredmény:

1. helyezett (megosztva): Kozma Réka és Solcán Kármen
2. helyezett: Kacsó Dorottya
3. helyezett (megosztva): Buzi Hajnalka és Bankó Bianka

LEGKIVÁLÓBB ÓVODAPEDAGÓGUS JELÖLT

Ebben a tanévben hét tehetséges hallgató versenyzett a címért: Benkő Nóra, Barna Noémi, Germán Gréta, Kis Katalin, Kiss Erika, Sárközi Dorina Nóra és Takács Evelin. A szakmai zsűri tagjai: Hodálik Pál alpolgármester úr és Földesi Zoltán vezető főtanácsnok Szarvas város képviselőjében, Lestyán Erzsébet főiskolai tanársegéd a Pedagógiai Kar részéről, Montvajszkine Bátor Anna, nyugalmazott gyakorlati képzés vezető, valamint Huszár Istvánné a gyakorlóintézmény igazgatóhelyettes asszonya voltak.

A díjat **Kis Katalin** kapta.

ORSZÁGOS MATEMATIKA TANÍTÁSI VERSENY

A GFF Pedagógiai Kara és a Gyakorló Általános Iskolája szervezte, 2016. március 31 és április 1 között a második országos matematika tanítási versenyt. Az országos tanítási versenyen hazánk tanítóképzést folytató egyetemének, főiskoláinak végzős hallgatói mérettethetnek meg a gyakorlóiskolai szakvezetőik felkészítésében, illetve a tanszékek módszertan tanárainak támogatásával. Második helyezett lett **Urbancsek Nikola** tanítószakos hallgatónk. Felkészítő tanára: Koppányiné Langó Zsuzsanna szakvezető tanító, igazgatóhelyettes volt.

FŐISKOLÁK ORSZÁGOS NÉPDALÉNEKLÉSI VERSENYE

Az ELTE Tanító- és Óvóképző Karán második alkalommal rendezték meg az országos népdaléneklő versenyt. A szakmai zsűri tagjai: Birinyi József, Alföldy-Borus István és Dévay János voltak.

Solcán Kármen II. helyezést ért el.

Kozma Réka Anna a KÓTA Különdíját kapta meg.

HALLGATÓK MESÉLNEK

(A KÉPEK A LAPODA MESE PROGRAMMAL KÉSZÜLTEK)

BALOG ANETT: A HÓ

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy Falucska, Falucskába házacska, házacska emberké. Mindenki nagyon szeretett itt lakni, mert ebben a Falucskában minden télen annyi hó esett, hogy a hóbuckákon a kerítés felett át lehetett gyalogolni! Történt egyszer azonban, hogy már igencsak december közepe felé járt az idő, közeledett a Karácsony, de hónak nyoma sem volt Falucskában. Szomorkodtak is emiatt az emberek, s különösképp a gyerekek.

- Hol a hó? Hol a hó? – kérdezték egymástól kétségbe esve.

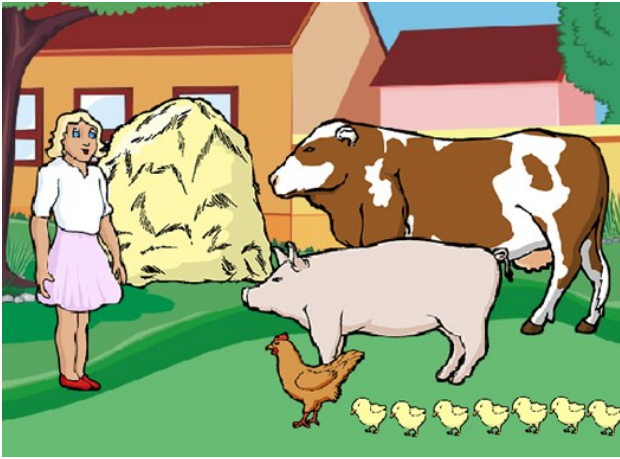
Legeslegjobban egy lányka volt elkeseredve, sírt éjjel, sírt nappal. Nem lehetett megvigasztalni.

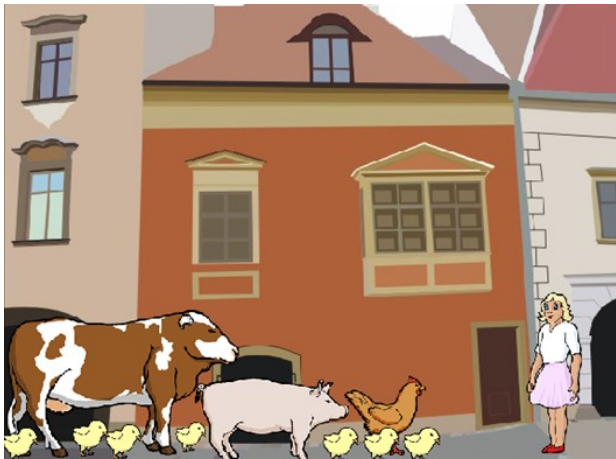
- Mamikám, mamikám! Hol a hó? Hétágra süt a nap kint, mintha tavasz lenne. Mi történhetett? Évszak Anyó elfelejtette volna a telet? – kérdezte édesanyját.

- Minden bizonnyal, drágaságom! De ne szomorkodj, azt mondom én neked, keresd meg Évszak Anyót, meséld el neki bánatodat, vigyél neki ajándékba állatokat, hátha megszán minket! – felelte anyukája.

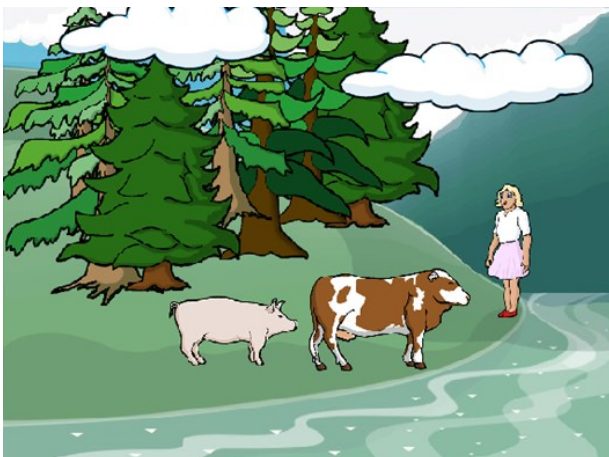
- Megyek akkor útra kelek, addig nem térek vissza Falucskába, míg meg nem lelem, de ez még nem elég! Míg szakadni nem fog a hó. Akkor minden kisgyereket és felnőttet boldoggá fogok tenni.

Kiment hát a kertbe megkeresni az állatokat. Úgy döntött hosszú útjára Szamantát, a tehenet, Rudit, a malacot, Bözsikét, a tyúkocskát és 7 kicsinyét ti, tá, te, tu, tü, to,ta -t viszi magával. Megegyeztek abban, hogy merre indulnak, és haditervet készítettek arra az esetre is, hogy ha egy csúnya gonosz mesehőssel találkoznának. Vonult hát a kis csapat Falucska határába, a nagy legelőre. Elég lassacskán haladtak, fel is volt ezért háborodva a kislány.

- Micsoda lustaságok! Hát nem tudjátok, hogy hova sietünk? Évszak Anyóhoz! Szedjétek a lábatokat!
- Sajnáljuk kisasszony - mondja Bözsike – kicsikéim ti, tá, te, tu, tü, to,ta nem tudnak olyan gyorsan menni, mint ahogy te mész!
- Akkor ne okozzatok nekem gondot! Forduljatok vissza! Bözsike és kicsikéi ti, tá, te, tu, tü, to,ta nagyon bánatosak voltak, és úgy tettek mintha haza indulnának. A kislány így már csak Rudival és Szamantával ment tovább Évszak Anyót felkeresni.

Fél napig mentek, mendegéltek, mígnem egy tisztáshoz értek. Szamanta és Rudi nagyon elfáradt a hosszú út során. A kislány bízta őket:

- Ne adjátok fel! Már nincsen messze a cél! Mi ez a lazslálás?
- Kisasszonyka.... Kisasszonyka.... mi ezt nem bírjuk! Pihenjünk meg egy csöppet, akkor majd jobban tudunk haladni!
- Szó se lehet róla! Akkor egyedül folytatom az utamat. Nincs szükségem rátok! Nincs bizony!

Nagyon rosszul esett az állatoknak ez az undok viselkedés, de nem tehettek mást, ők is elindultak vissza azon az úton, amelyiken a tisztáshoz értek, a kislány pedig folytatta az útját egyedül.

Addig ment, mendegélt tovább, hogy beesteledett. Egy sötét erdőhöz ért, ahol nagyon-nagyon félt. Mikor neszeget hallott a fák mögül még levegőt se mert venni, " De jó lenne, ha itt lenne most velem Rudi, Szamanta, Bözsike és a kicsikék!" - gondolta magában.

Ekkor a fák mögül morgó hangok áradata és iszonyatosan nagy zaj hallatszódott. A kicsi lány hátrafordult, majdnem megállt a szíve mikor rengeteg csontvázat látott maga felé rohanni. Fel akart mászni a fára, de nem tudott fára mászni, el akart volna futni, de annyira el volt már ő is fáradva, hogy nem bírta a lába. És akkor...

A fák mögül egyszer csak előjöttek a korábban hazaküldött barátai. Mindenki ott volt Rudi, Szamanta, Bözsike és a kicsikék ti, tá, te, tu, tü, to, ta is. Szamanta a nagy szarvával nekiment a csontvázcsoportnak. Némelyik közülük összevissza tört, valamelyik pedig elszaladt.

- Ez az! Sikerült elüldözni őket! Bocsánatot szeretnék kér-

ni, nagyon csúnyán viselkedtem! Nem voltam megértő veletek szemben, elvakított a cél. Nagyon sajnálom! – fordult az állatokhoz a kicsi lány.

- Ezért vannak a barátok! – felelték az állatok.

Ahogy ezt kimondták, a sötét erdő eltűnt. Egy hatalmas réten álltak, s szinte nem akartak hinni a szemüknek, de Évszak Anyó ott állt előttük. A kicsi lány pedig így szólt:

- Én azért jöttem hozzád, hogy cserébe az állataimért havat kérjek tőled, de én már nem szeretnék havat! Inkább megtartanám az állataimat, mert nekem ők sokkal fontosabbak!

- Tudom én ám miért jöttetek hozzám! Csak nem mutattam meg magam addig, míg meg nem tanuljátok, hogy a barátság mindennél fontosabb. S ez nektek most sikerült! Nagyon ügyesek voltatok! A tiszta szívű gyermeknek szívesen ajándékozok havat!

- Köszönöm! Köszönöm! – hálálkodott a kislány. Köszönjük! Köszönjük! – ismételték az állatok is.

Egy szempillantás alatt minden fehérré változott, sokkal szebben csillogott, mint bármelyik évben, mert ez a barátság hava volt!

Vége.

BELICZA BENEC: A MEDVE VENDÉGLŐJE

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő. Ebben az erdőben volt egy vendéglő, amit Fehér Hal Vendéglőnek hívtak.

Az étterem tulajdonosa a nagy barna medve volt. Nagyon szomorú volt, mivel senki nem járt hozzá enni.

Egyszer arra járt az öreg, bölcs sas, és javasolta, hogy legyen a vendéglő új neve: Két Hal Vendéglő. De arra is figyelmeztette, hogy három halat rakjon fel a bejárat fölé. A medve nem értette, miért lesz jó, ha átnevezi az éttermét. Mászt már szomorúságában nem tudott tenni, megfogadta a nagy sas tanácsát, s várta hátha történik valami.

Egy nap, amikor éppen az ebédjét készítette, hallotta, hogy nagy hangzavar van a vendéglő ajtajában.

Mindenki, aki csak arra járt, aki elment a vendéglője mellett, mind megállt, hogy felhívja a tulajdonos medve figyelmét arra a hibára, hogy annak ellenére, hogy a vendéglő neve Két Hal Vendéglő, a cégéren mégis három hal látható. Miközben az állatok, a vendéglős hibájával foglalkoztak, megérezve a konyhából kiszűrődő finom illatokat, mindjárt megéheztek, s menten meg is akarták kóstolni a jó illatú étkeket. A medve behívta és megebédeltette a figyelmeztető sereget.

Ezután az egész erdőben híre ment a medve főztjének, nem volt már üres a vendéglője, mindenki oda járt enni. A medve megköszönte a sasnak a jó tanácsot, és az étterem tiszteletbeli vendéglőségének választotta. Ha a sas nem segített volna, az én mesém is tovább tartott volna. Itt a vége, fuss el véle.

SZUHÁR DANIELLA: A LÉGTORNÁSZ

Egyszer volt, hol nem volt az Óperenciás tengeren is túl, egy erdőben volt egy hatalmas cirkusz. Ebben a cirkuszban volt minden, mi szem szájnak ingere. Mindenféle állatok, és lenyűgöző tehetségek.

A tehetségek közül leginkább kiemelkedő a gyönyörű ballerina és a világszerte elismert légtornász voltak. Ők ketten nagyon szerettek a patak mellett gyakorolni.

Egyszer azonban megtörtént, hogy a légtornász ügyetlen volt, és közös produkciók gyakorlása közben egy rossz mozdulat miatt, beleesett a patakba. Hát nem volt mit tenni, a balerina segítségért kiáltott, s már közeledett is az idomár és a zsonglőr. Kimentették a patakából, de a légtornász annyira megsérült, hogy nem tudott lábra állni. Alighogy ellátták a sérült légtornász a sebeit, a cirkusz igazgatója már ott is termett előttük. Nagyon megijedt, de mérges is volt, mert a harmadnap előadáson a balerina és a légtornász bemutatója lett volna a főműsorszám, s így biztosan nem állhatnak majd porondra. Elsietett hát, hogy

valamit kitaláljon erre a problémára. A légtornász nagyon szomorú volt, mert tudta, hogy ennek az előadásnak a kihagyása karrierje végét is jelentheti. Tudta, hogy nagyon fontos emberek vesznek majd részt a bemutatón, és ha kiderül, hogy a főműsorszám elmarad, nagyon csalódottak lesznek, és persze szegény balerínát sem hagyhatja magára. A szomorú tornász a távolból figyelte a balerínát, akinek ez a fellépés nagyon fontos lett

volna, s ezért aki éjjel-nappal a pataknál gyakorolt. Az előadás előtti éjszaka, amikor a szomorú légtornász nyugovóra tért, valami zajra lett figyelmes. Ki is kelt hát ágyából. Nem hitt a szemének, amikor egy tündért meglátott. Először azt hitte, hogy csak álmodik, de ekkor megszólalt a tündér.
- Láttam szörnyű baleseted, de ismerlek, és tudom, hogy nagyon jó ember vagy és önzetlen, amiért a balerínát és a cirkusz többi tagját nem akarod magára hagyni. Ha reggel felkelsz, már csak emléke marad fájdalmadnak, s ezzel a tündér eltűnt.

Másnap mikor a légtornász kinyitotta szemét, azt hitte álmot látott, de mikor felkelt rájött, hogy semmilyen fájdalmat nem érez a lábában. Sietve ment a balerinához, hogy elmondja mi történt. A balerina persze nem hitt a tündérekben, de nagyon megörült.

Még volt az előadásig négy óra hossza, s gyorsan elkezdtek gyakorolni. A gyakorlásán minden rendben ment, a cirkusz többi tagja is nagyon örült a légtornász felépülésének.

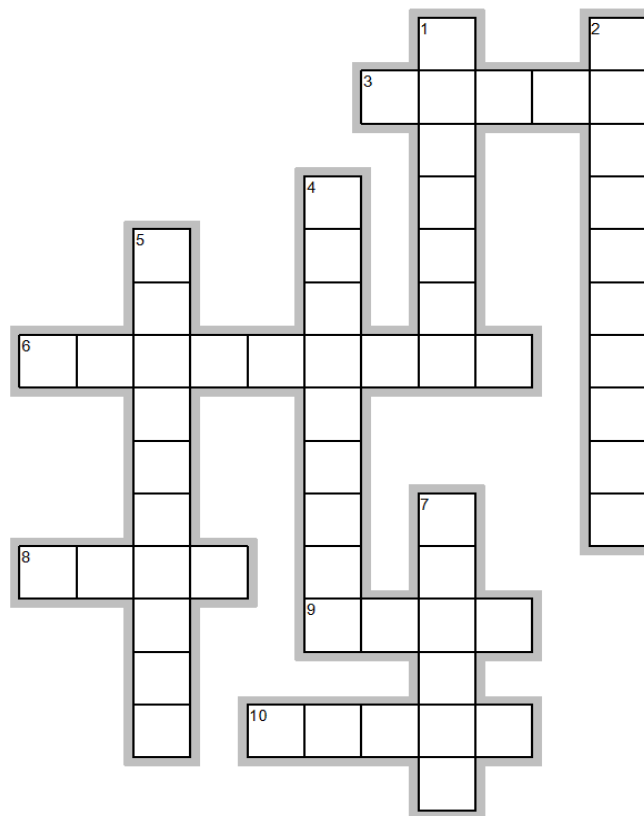
Eljött tehát az előadás napja, ahol megjelent az ország királya és annak felesége, a királynő és gyermekük is. Minden előadás nagyon jól sikerült, amikor is jött a főműsorszám, a balerina és a légtornász kettőse. Akik tudtak a balésetről nagyon félték, nehogy valami baj legyen, de szerencsére minden jól alakult. A királyi családnak nagyon tetszett az előadás, s azon nyomban ki is tüntették a társulatot az ország legjobb cirkuszának.

A légtornász bátorságának, kitartásának és önzetlenségének hála minden jóra fordult. A cirkusz igazgatója nagyon hálás és boldog volt ezért, s nagyon sok arannyal jutalmazta meg a balerinát és a légtornászt. A cirkuszban ezt a napot egy nagy ünnepléssel zárták. Itt a vége fuss el véle.

REJTVÉNY

PRIBELSZKI PETRA ÉS ÁCS RAJMOND REJTVÉNYE

MEGHATÁROZÁSOK:

VÍZSZINTES

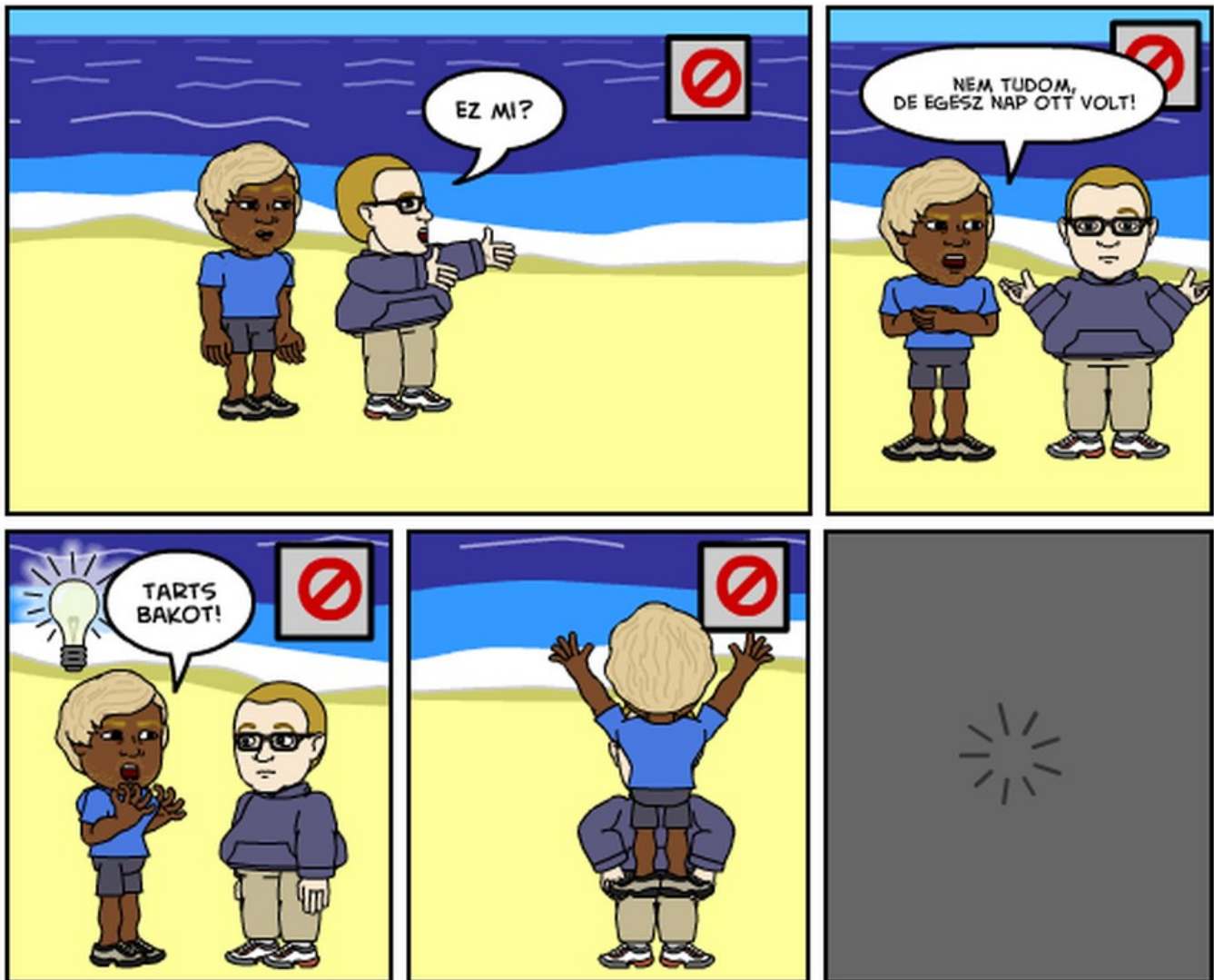
3. Atya küldte hozzánk, hogy életét adja értünk.
6. Minden délben ezt halljuk.
8. Imáinkat így zárjuk.
9. Hány evangélista van?
10. Péter

FÜGGŐLEGES

1. Körübelül hány éve szokás karácsonyfát állítani?
2. Hol találhatók a zsoldárok?
4. Egyszólamú egyházi ének, elsősorban liturgiákhoz köthető ének mód.
5. A keresztség szentségének szertartása
7. Hogy hívjuk azt az embert, aki nem keresztény?

KÉPREGÉNYEK

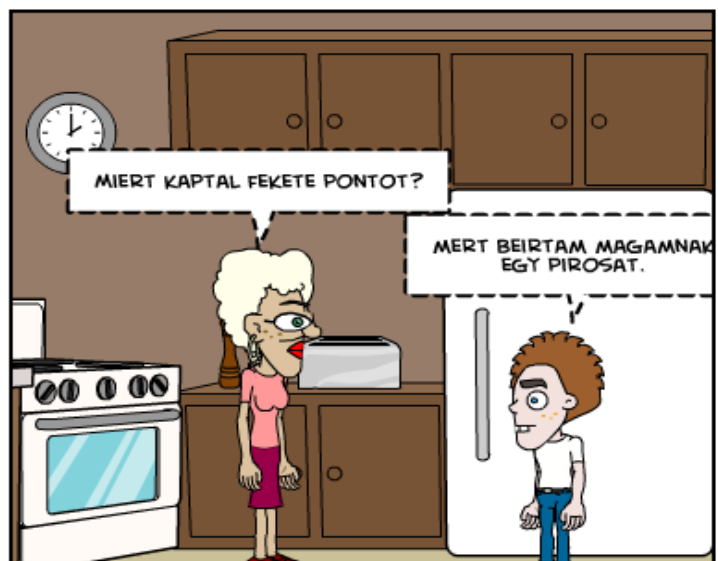
BALOG ANETT: KIKAPCS

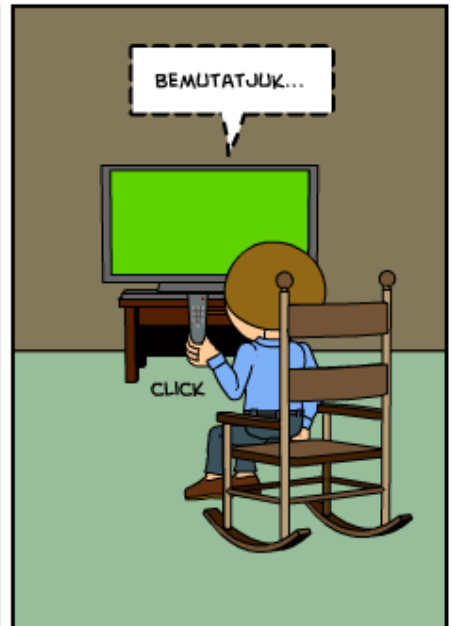
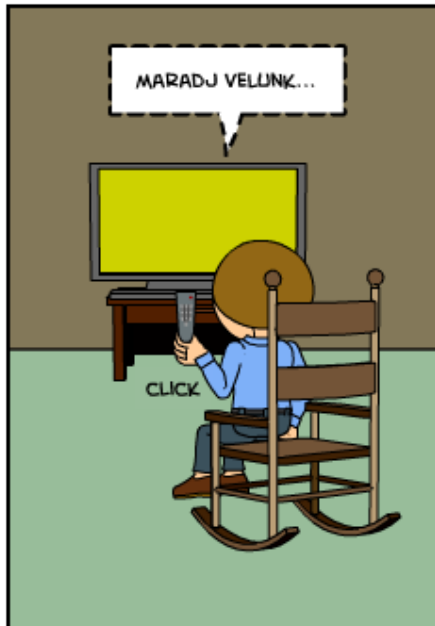
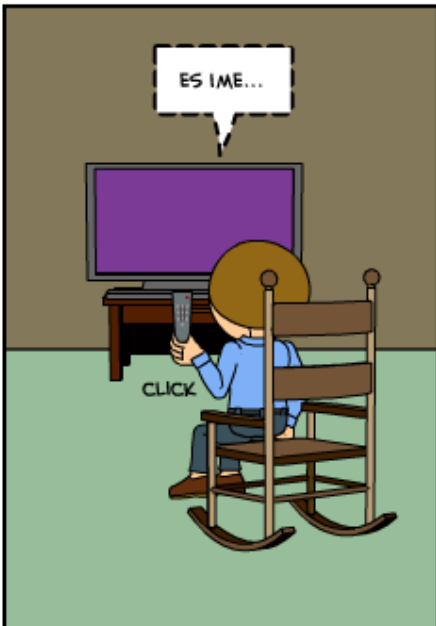
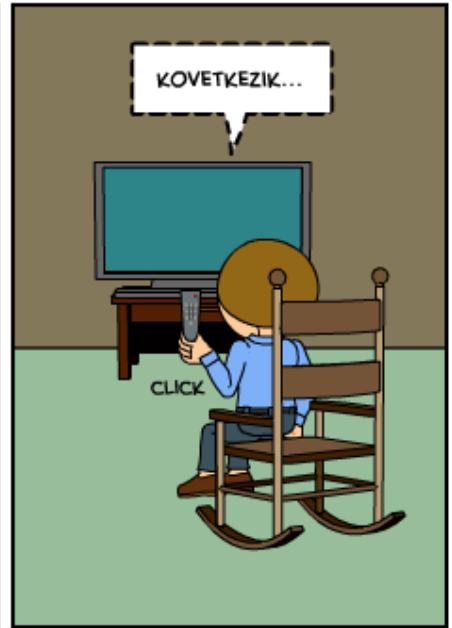
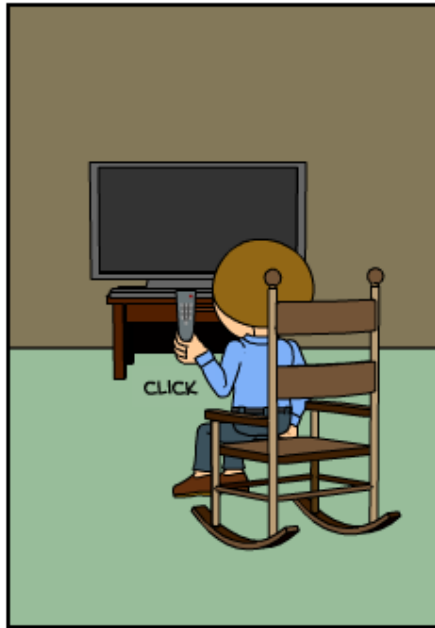
BAUKÓ GYÖNGYVÉR: AZ ÁRNYÉK

SZŰCS VIVIEN: MÓRICZKA ÉS A PONTOK

BELICZA BENCE: A TV

Kiadó:

Gál Ferenc Főiskola, Pedagógiai Kar
5540 Szarvas, Szabadság út 4.

 EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Szerkesztők:

Dr. Lipcsei Imre
Dr. Katona Krisztina
Lonovics László
Szabóné Balogh Ágota

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

NEMZETI TEHETSÉG PROGRAM

Hazai Tudományos Diákköri műhelyek támogatása NTP-HHTDK-15

 Nemzeti
Tehetség Program